

: Posamezna številka 6 vinarjev :

JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 8. uri, ob ponedeljkih ob 10. uri. — Naročniki znajo: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1.20, s dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto mesečno K 2.00, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. Za inostranstvo ocolotno K 2.00.—
Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishvo je v Franciskanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo urednistvu, naročnina upravnishvu. Neirankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti namko.
Telefon številka 303.

Kaj je s Koroško?

Koroška je najbolj zapuščen slovenska pokrajina, na Koroškem so Slovenci najbolj preganjani in četudi so razmere, ki živi v njih naš narod, sploh neznozne, so razmere, v katerih živijo koroški Slovenci, naravnost obupne.

Tako je na Koroškem, da so mnogi Slovenci že obupali nad usodo tamošnjih Slovencev in napravili čez slovenski Korotan — križ, češ, nekaj časa bodo Slovenci še životali onostran Karavank, ali potujčevali se bodo vedno bolj, dokler popolnoma ne izginejo in se ne potopijo v nemškem morju in potem bodo samo še imena gora, rek in krajev ter rodbinska imena pričala o slovenski zgodovini Korotana...

Im taki pesimisti niso med nami redki, skoraj vsi Slovenci so glede Korotana tako pesimistični, tudi naši politični voditelji, ki ne posvečajo koroškim razmeram, gotovo ravno radi tega pesimizma, nobene pozornosti, oziroma se spomnijo koroških Slovencev samo takrat, kadar je treba malo pojadicovati o „tužnem Korotanu“, kadar da bi druge slovenske dežele ne „vesele“.

Ne moremo odobravati nobenega pesimizma niti v vprašanju obstoja našega naroda sploh, niti v vprašanju obstoja koroških Slovencev, ker smo vedno stali in stojimo tudi danes na stališču, da je naša usoda v naših rokah, naša bodočnost odvisna od nas samih. Pogumni, delavni narodi, ki so si hoteli izboljšati svoj položaj in so v doseg tega cilja napeli vse svoje moči, so si položaj navadno tudi izboljšali in tudi naša preteklost nas uči, da smo dosegli uspehe vedno in povsod, ako smo delali in se nismo ustajali truda.

Kaj je bila Kranjska pred petdesetimi leti. Ljubljana še pred kakimi desetimi leti in kaj je danes! Kaj so bili tržaški Slovenci pred dvajsetimi, desetimi leti? Nihče jih ni vpošteval, vsakdo jih je preziral in kolika je njihova veljavnost danes!

Delalo se je na Kranjskem, Štajerskem in na Primorskem, samo na Koroško ni nihče mislil, kakor da bi se prepustila rešitev koroških Slovencev — Družbi sv. Mohorja, „Miru“ in „Kat. polit. društvu“ za koroške Slovence. Koroški Slovenci so spali in nihče se ni briga za to, da bi jih zbudil, da bi jih zbudil, ako so se semtertja sami malo zdramili, je zavlado po vsem Slovenskem velikansko navdušenje, na pomoč pa ni prišel koroškim Slovincem nihče, oni so omagali in slovensko časopisje je začelo zopet zabeleževati padce slovenskih občin v nemške roke, ljudje so se na to že popolnoma navadili in začeli so obupovati.

Seveda, na tak način in pri takih razmerah mora biti Korotan „tužen“, on mora propadati, ko se nihče ne briga zanj!

Imamo t. zv. vseslovensko ljudsko stranko, katere organizacija se razteza

tudi na Koroško in ki prav rada govori o svoji skrbi za koroške Slovence, ne stori pa ničesar, niti v državni zbor noče spraviti nezasišanih krivic, ki se gode koroškim Slovincem, četudi sedi v državnozbornem klubu V. L. S. tudi zastopnik koroških Slovencev Grafenauer.

Tako ne bo šlo naprej, ker tako naprej iti ne more in ne sme! Klerikalno vodstvo koroških Slovencev se ponaša s „slogo“, ki vlada na Koroškem, s slogo — v umiranju in propadanju!

Kaj imajo koroški Slovenci od te blažene sloge? Nič, in radi ničesar ni treba čuvati sloge. Vodstvo koroških Slovencev se nahaja v slabih rokah; ti voditelji bi morda tudi hoteli nekaj storiti, morda imajo najboljšo voljo in najplemenitejšo željo, ali energije, odločnosti, nimajo nobene in ako se bo tako nadaljevalo, se pokaže kmalu potreba dela izven okvira oficijalnega vodstva koroških Slovencev. Ta potreba se je sicer že zdavnaj pokazala, ali „radi ljube sloge“ ali bogsigavedi iz kakih razlogov se ničesar ni ukrenilo. Narodni neklerikalni faktorji naj o tej zadevi razmislijo v zvezi s predlogom za ustanovitev vseslovenske napredne stranke in morda pride čas, ko se začne razvijati tudi v „tužnem Korotanu“ bujno narodno življenje.

Iz slovenskih krajev.

Iz Žirov. Volilne pesmice, napisal Žirovski Bav-bav.

Na lovu za glasovi.

Iz farovža može trije, črno oblečeni gredo. To niso svobodni može, to rimski sužnji so.

Li grejo bolnike tolažiti, stare ženske za smrt, ali se gredo sprehat, čez vas tja, čez log razprostrti?

Kam danes mudi se Vrhovcu? Kam neki tak Cegnar hiti? In za obema se tudi; župniku nekam mudi.

Ne grejo bolnikov tolažiti, in tudi otrok ne učiti, zdaj resnejša in sveteljša je stvar, zdaj je treba učiti volit.

„Volilno pravico „Maruša“, v drugem razredu ima, Podgrivka; „prefuljena Katra“; pooblastilo zdaj lahko odda.“

Tako modrova je župnik, služabnika svoja nagnal, in šli so iz župnišča vsi trije, kot bi trop furij jih gnal.

In šli so vsak k svoji ženi, in vsaka njim rada je dala, saj o volilni pravici, nobena ni malo ni znala.

In šli so po bajtah po kočah, kjer je star Matevž in Jernač. Saj glasovnico dal je podpisat

če je tudi neveden in raztrganih hlač.

Veseli zvečer pravil je župnik: Nam dobro se obnesel je lov, podpisali smo dosti glasovnic, poprej kot smo prišli domov.

Slavospev „Vrhovcu“.

Debeli mož s očalami gospodarjev vzornih je patron; saj se s čela mu napis blesti „Čez dvajset tisoč kron!“

Trebušek ima kakor sod, nazaj drži se, trdo stopa, težak in debel kakor hlo podoba pravega je popa.

V Šmartnem tam je mlekar bil, prav dobro je mlekaril, Objemal ljubce, vince pil; in tisoče zapravlil.

Zdaj Jeglič ga je k nam poslal, da bi nas „pašel“ in učil; nalogo tudi mu je dal, da bi „brezverce“ spokoril.

Voliti nas sedaj uči, ta vzorni gospodar; če bomo slušali ga vsi, bogati bomo? Nikdar!!

Kdor sluša ga, o blagor mu! saj mož je moder far; če vsega dosti bi imel bi bil i dober gospodar.

Kdor ga sluša je voljan, lahko bo živ v nebesa šel, pa ne on sam ampak kaplan ki mastno bo plačilo žel.

Oj debeli naš patron spred in zad ima tiskano „Čez dvajset tisoč kron“ Oj ti kujon! kujon! kujon!

Prizor po volitvah. (Čez leto dni.)

Mož bled in suh po stezi gre, prav bridko se drži. Na ramah nese težek koš, ta koš ga k tlom tišči.

Bav-bav ga sreča; vpraša ga: Kaj Vas tako teži? Vzdihne mož obriše se ihteče govori:

„Ta koš težak, ta jarem je moj, občinske so naklade; za cerkev novo, farovž nov in čukarske dvorane.“

Pri volitvah klerikalci so nam obetali vse dobrote, mi slušali smo, volili jih, zdaj pa smo vsi sirote.“

Svet Bav-bava.

Stranka temna kakor noč, vojuje z nami boj na nož; velika je res njena moč, a razumnih ne bo strla mož.

Poslušajte me vsi, kaj Vam pravi Bav-bav: Kadar pride k Vam far, mu jih dajte po glav. Pa ne z roko, ne s pestjo ampak tako:

Da ga ne slušate, da ga ne ubogate, da mu ne daste nič, če je tud sam nudič.

Pa boste videli da je prav tako. Mislite; mislite z svojo glavo, kakor vsi delate s svojo roko, zraven berite kaj, in se učite, glavno pa: s farji nikar ne volite!!!

Iz Poljanske doline. V naši dolini je bil „Gorenjec“ med naprednim ljudstvom splošno priljubljen dokler ni prišel v klerikalne roke. Sedaj smo ga deloma že vsi opustili, tako, da bi ga bilo težko dobiti še pod kako napredno streho — po novem letu upamo, da ne bo imel „Gorenjec“ nobenega starih naročnikov več v naši dolini. Naše ljudstvo ne bo pogrešalo naprednih časopisov čeravno je postal „Gorenjec“ klerikalen. — Od časa, ko je začel „Gorenjec“ trkati na farška vrata je pri nas že nekaj novih naročnikov na „Jutro“ po novem letu upamo, da jih bo še več. Posebno pa se je razširil „Slov. Dom“, tako, da z „Gorenjem“ v naši dolini nismo popolnoma nič zgubili. Kdor je bil že pred nekaj leti „Gorenjec“ naročnik ta se bo še gotovo spominjal kako neusmiljeno je „Gorenjec“ meskostnil našega župnika Brejca tedaj ko je bil ta še v Sori in tudi pozneje mu ni prizanašal. Da „Gorenjec“ je bil tisti ki je odkrival slabosti našega župnika Brejca. Zato se nismo čudili, da je bil Brejca največji „Gorenjec“ nasprotnik. Sedaj se bo pa, kakor se čuje, staro sovraštvo med njima poravnalo in župnik Brejca bo postal njegov naročnik — in gotovo tudi sodruknik. Ob novem letu bo „Gorenjec“ gotovo tudi svojim pristajšem priporočal.

Iz Boh. Bistrice nam pišejo: „Kdor dela proti „Družbi sv. Cirila in Metoda“, ta ruje proti sv. veri in slovenskemu narodu“. Tako je pisal nekoč rajni Čebašek kot kaplan. Dobili so se ljudje, ki so poročali na višja mesta, da se je razšla „podružnica sv. Cirila in Metoda“ v Boh. Bistrici, da je prenehala in mislili so, da so s tem poteptali v dno zemlje en ud „Družbe sv. Cirila in Metoda“ — za večno. Toda dobili so se odločni može, ki so zastavili svoje moči ter se lotili dela, da vzbude k zopetnemu življenju umetno nspavano „podružnico sv. Cirila in Metoda“. Imenoma jih pač ni treba navajati, ker v svoji skromnosti odklanjajo javno hvalo, kajti njim je zavest — da so storili s tem svojim delom — svoji ljubljani domovini dobro delo — najlepša zahvala. — Točno ob 3. uri popoldne pozdravi predsednik pripravljalnega odbora g. nadučitelj iz Srednjevasi Iv. Rihteršič došle — prostrana dvorana Mijo Grobotkove gostilne je bila skoro premajhna za današnji dan, med navzočimi smo opazili tudi zastopnike Radovljiške in Begnjskobrezniške podružnice — ter odda na to besedo potovalnemu učitelju A. Begu iz Ljubljane. Govornik se je pečal v svojem strokovnem a vendar lahko umljivem govoru podrobno o delovanju glavne družbe, povdarja — da je družbino delo za vsakogar odprta knjiga, kjer je točno in jasno povedano, čemu se porablja družbeni dohodki. Toplo je priporočal nakupovanje društvenega blaga, ki donša družbi na tisoče kron dohodkov, priporočal novemu odboru nabavo društvenih nabiralnikov, ki naj jih razdeli narodno zavednim gostilničarjem. Govor je bil z navdušenjem sprejet. Odbor, ki se je volil z vzklikom, je sledeči: predsednik Mijo Grobotek — Boh. Bistrica; podpredsednik g. Pavla Meanijeva — Boh. Bistrica; tajnik Iv. Rihteršič in njegov namestnik Hodnik Ivan — oboja iz Srednjevasi; blagajnik Ivan Mencinger in namestnica g. Franja Mencingerjeva — iz Boh. Bistrice; odborniki: Soklič Ivan, Črnigaj Ludvik, Vojvoda Lovro in Bevc Matevž, vsi iz Boh. Bistrice; Arh Ivan iz Srednjevasi. Pregledovalca računov sta: Gindl Jakob in Burja Josip iz Boh. Bistrice. Delegat za glavno skupščino je Mijo Grobotek. S ponosom moremo zapisati, da je pristopilo h podružnici že do sedaj 49 pravih in 21 podpornih udov, kar je najboljši dokaz, da je obstoj podružnice zagotovljen in da ima v sebi vse pogoje za pravo življenje. Podružničnemu odboru kličemo: Vstrajno na delo! Živela najmlajša podružnica!

Iz Celja. Pred nedolгим časom

prinesli so časopisi razveseljivo novico, da se namerava slovensko trgovsko

sotrudništvo na Štajerskem organizirati

in ustanoviti svoje lastno društvo. Iz-

volil se je pripravljajni odbor, ki je

neustrašeno na delu za procvit trgo-

skega stališča sotrudništva in se ne

ustraši žrtvovati svoje proste, borne

po številu — ure za ta velepo-

memben stan. Gospodom sotrudnikom

se zahvaljujemo za izkazano nam čas,

da so nam podelili v rešitev in izpo-

polnitev to nujno zahtevo in jih zago-

tljavjamo, da bomo z vsemi močmi

delali na to, da bo v kratkem zapla-

polala nad nami zastava, ki nas bode

vodila proti lastni organizaciji, katero

bodemo v kratkem zamogli pozdraviti

kot novo društvo. Trudapolno in na-

porno je delo pripravljalnega odbora,

radi česar se pa tudi nadejamo, da

nas bodo tovariši v Celju in drugih

štajerskih okrajih pri tem delu podpi-

rali s pogumom do novega dela s

tem, da bodo prijavili svoj pristop k

tej velepomembni organizaciji, ki nas

bo enkrat združila v močno falango

razprostrajočo se tja do sinjih obal

naše Adrije. Pripravljajni odbor se za-

veda svojih svetih dolžnosti in prosi,

naj trgovsko sotrudništvo ohrabljuje

vse svoje tovariše k prijavljenju za

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice.

Rez. zaklad nad 500.000 kron. Stanje hranilnih vlog 20 milijonov kron.

Obrestuje hranilne vloge po čistih 4 1/2%, brez odbitka rentnega davka.

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

— Izprva se je odmaknila z grozo v srcu.
— Ne, oh ne! je zajecjajala nesrečnica. Nočem, da me vidi...

Takoj nato pa se je spomnila, da je dož pretrpel strašno muko oslepljenja.

Rahlo je stopila bliže in pogledala starca.

Mislila si je:

— Kako malo so ga izpremenila leta in nesreče! ... Zdi se mi, da ga vidim še vedno, kakršnega sem ga videla tisti večer, ko je prišel sem, v ravno to dvorano, in me je prijel za roko ter mi rekel smehljaje: „Ne morem si želei lepše in plemenitejše snehe“ ... Kako srečna sem bila takrat! Kako je utripalo moje ubogo srce, ko ni govoril le besede! ... In nato je dejal, da govori njegov sin samo o meni; da nori od ljubezni in da treba početi nevemkaj, da ga pripravijo do resnih poslov, namesto da bi sedel in zlagal sonete ... Vse to mi je govoril smehljaje ...

Tudi Leonora se je nasmehnila ob tem spominu. S svojo živo, vročo domišljijo je obudila tisti prizor v svojem spominu in ga živela še enkrat, in srce ji je utripalo kakor tisti dan.

— Kako dober starček je bil! ... Kadar sem prišla v doževsko palačo in me je povabil z očetom vred k svoji rodbinski mizi, ni dovolil nikoli, da bi bilo govora o etiketi; on sam me je posadil k Rolandu in me je okregal smehljaje, kadar sem mu rekla visokost, češ da mu beseda oče bolj ugaja iz mojih ust. Da, zgolj dobrota je sijala iz njegovega srca ... Kako srečna sem bila!

Ihtenje jo je prijelo za grlo.

— Zdaj pa je končano, je zamrmrala ... umrla bom ... umrla obupana in osamljena, brez ljubečega očesa ki bi zrla name v zadnji uri ...

— Kdo je tu? je vprašal nenadoma stari dož. Zaslišal je bil rahli glas njenega ihtenja in nehote iztegnil roke

Leonora je obstala nepremično, v trepetu in zmedenosti.

— Kdo je tu? je ponovil stari. Ali si ti, Filipo?

Leonora se nahajala v eni tistih minut skrajnega razburjenja, ko človek ne živi normalnega razpoloženja; davljena duša izgubl čut smeri, in zazdi se, da bo srce počilo od bridkosti.

Hotela se je umoriti.

Še par minut, in ne bo je več.

Že zdaj je bivala v njenem srcu grenkoba smrti.

In brezmejna, globoka človeška potreba, potožiti svoje gorje, jo je premagala z vso svojo mogočilo silo.

Padla je na kolena pred starega Kandiana, prišla ga za roko in ihte razsula svojo bolest:

— Tisti, ki je tu, je ubogo dekle, ki je vi ne vidite, a ste je videli nekdane čase, doževska visokost! ... Ali se spominjate Leonore Dandolove? Ali se spominjate, kako so vam sijale oči in kako se vam je širilo srce, kadar vam je ponudila čelo v poljub? Ali ste spominjate, da ste ji rekli nekega dne: „Ta otrok je rojen za srečo ...“ Ah, doževska visokost, nesrečnica, ki plaka pred vami na kolenih, je Leonora Dandolova ...

— Kdo me imenuje doža? ... Jaz da sem dož! Jaz? ... kakšna šala!

Leonora ni slišala teh norčevih besed.

Ihte je nadaljevala svojo tožbo:

— Oh, oče moj! Vi ne veste, kakšna strašna nesreča se je zrušila na moje rame ... Oslepili so vaše uboge oči ... a meni so oslepili dušo ... Opalili so vam trepalnice ... a meni so zdrobili srce in mi prepovedali ljubiti ... Vi ne veste, kako kruta muka je to! Ljubiti iz dna svoje duše in vedeti, da me ljubljani zaničuje, ne da bi mi mogla dokazati, da sem ga vredna. Edini moj greh je bil ta, da sem hotela rešiti svojega očeta ... Oh, doževska visokost, to je vendar prehuda krivica! Sklenila sem umreti, a preden se poslovim od tega sveta, vas hočem prepričati o svoji nedolžnosti in poklicati vašo pravčnost!

Starec je prebledel. Roke so mu rahlo drhte.

Zamrmral je:

— Kdo plaka tako bridko? ... Kdo je trpel tako kruto, da morajo takšne tožbe trgati moje uho in srce? ...

— Leonora, doževska visokost, vaša Leonora! Ona, ki ste jo imenovali svojo malo Leonoro! ... Leonora Dandolova ... Ali ste jo pozabili? ... Kaj! Še ta bolečina! In jaz sem upala, da najdem v svoji smrtni uri na vaših ustnicah besedo blagoslova!

— Leonora! ... Leonora Dandolova! je zamrmral slepec, tipaje po večni temi svojih oči. Res se mi zdi ... da, lepa deklica ... lepa in plemenita ... da ... moral sem jo poznati. Pravite torej, da je Leonora Dandolova hudo trpela?

Nesrečnica je vzkliknila v divjem obupu!

— Saj pravim, da ihti, da umira pred vami na kolenih! Saj vam pravim, da sta nebo in zemlja dvoje brezdnen krivičnosti, ker dopuščata, da so obsojeni nedolžni, kakor sem bila jaz obsojena po nedolžnem. ki me zločin drugih tira kljub lepoti, mladosti in želji po življenju v prerano smrt!

— Leonora Dandolova je mrmral stari s čudnim glasom. Počakajte ... ali ni prihajala nekdaj ... pred davnim, davnim časom ... v palačo ... blizu kanala ... polno imenitnih ljudi ...

— V vašo palačo, doževska visokost! ... Kaj, torej ste trpeli toliko, da ste izgubili spomin! ... Ah, prokleti naj bodo tisti, ki so povzročili toliko nesreče!

— Prepzno jih je preklinjati! je zaroknel surov, hripav in zasopel glas.

Leonora je planila pokoncu in se ozrla.

Altieri je stal pred njo!

Toda to ni bil zmagovalac! Ta Altieri je bil prašen, raztrgan, krvav po licu, strašen, izbuljenih oči in razmršenih las. Vihar grozovitih strasti mu je bil skrčil vse mišice na obrazu. Stopil je proti Leonori.

— Umreti hočeš! je zarjul. Dobro! Umriva skupaj! Toda preden umreva, hočem okusiti tvoje poljube ... moja boš! ... Leonora je odskočila.

* Leonora ni vedela, da je stari Kandiano blazen.

(Dalje.)

pristop, ker mora vedeti, s kakim približnim številom članov da bode za-mogel računati. Gre jedino le za naše koristi, za povzdigo in procvit našega lastnega stanu. Pri takem delu pa ne smemo spati temveč z združenimi močmi moramo pospeševati svoje ko-rake, da dosežemo cilj, na katerem bomo potem lahko manifestirali za svoje ideje. Pravila so že izgotovljena in se bodo v kratkem pri sestanku predložila v odobritev oziroma v pre-ureditev. Stanovska dolžnost vsakega posameznega trgovskega nastavljenca od pomočnika je, da po vseh močeh deluje za svoje koristi in da ne obrne mlačno hrbta svojemu lastnemu bratu. Brez dela ni jela! Neustrašeno in složno v bratskem objemu delujmo na ustanovitve te prepotrebne organi-zacije, da se bomo potem z radostnim srcem veselili nad lastnimi sadovi. Ponovimo še enkrat nujno prošnjo prijave k pristopu in prosimo, da si vsak večji kraj, kjer je več sotrudi-ništa izbere enega iz svoje srede, ki bode za vse skupno poročal in zadeve urejal. Po sestanku bomo poro-čali nadalje o delovanju in tudi glede ustanovnega obtnega zbora za sedaj pa se nadejamo, da ne bode dneva, ko nas ne bi vzbudila vesela vest, da posamezniki pristopajo v svoje lastno središče! Združimo in ojačujmo se!

Iz Soštanja. V nedeljo 26 t. m. popoldne ob 3. uri se ponovi igra „Brat Martin“, ki je že zadnjo nedeljo dosegla lep uspeh. Zveza z vladi za prihod in odhod gostov je nad vse ugodna. Ker gre ves dobiček pred-stave za revne šolarje, pričakujemo najboljše pristopajo v svoje lastno središče! Združimo in ojačujmo se!

DNEVNE VESTI

Slajna napredna zmaga v Kra-nju. Včeraj so se vršile v Kranju ob-činske volitve po novem volilnem redu. Dve stranki sta si stali nasproti: Narodno-napredna in dekana Koblarja, to je klerikalna. Klerikalci so napeli vse moči, da bi si osvojili to najvaž-nejšo napredno postojanko na Go-renjskem. Toda narodno-napredna stranka je zmagala v vseh treh raz-redih z naravnost slajno večino. V prvem razredu so dobili napred-njaki 78, klerikalci 41 glasov. V drug-em razredu naprednjaki 178, kleri-kalci 108 glasov. V tretjem razredu naprednjaki 392, klerikalci 175 gla-sov. Rezultat iz tretjega razreda nam priča, da klerikalci ne bodo nikdar gospodarili v Kranju. Kranj je bil, je, in tudi še ostane v naprednih rokah.

Saml sehe toľčje po zobeh. V včerajšnjem „Slovenec“ citamo: „U-pravno sodišče na Dunaju je ugotovi-lo, da volilni zakon, kakršen je sedaj, ne daje še zadostnega varstva glede na volilno svobodo in ne preprečuje zadostno tako flagrantnih prekršit-va, kakor jih je pri zadnjih občins-kih volitvah zakrivila liberalna stran-ka“. V sredo smo čitali v istem listu sledeče: „Kar se tiče prekršitve volil-ne svobode, se je sodni dvor po na-tančnem študiju volilnega akta prepri-čal, da se ni nihče pri oddajanju gla-sa ne s silo ne z grožnjo tako oviral, da bi ga ne bil mogel oddati“. — Iz tega je razvidno, da „Slovenec“ res ne ve, kaj vse načeka. V sredo je sam priznal, da so bila klerikalna na-tolčevanja na naprednjake samo plod hudobne izmišljotine, včeraj pa govo-ri zopet o flagrantnih prekršitvah pra-va od strani naprednjakov. Sedaj v resnici dvomimo, da bi bili Slovenče-vi uredniki še pri pameti. In če „Slo-venec“ zatrjuje, da volilni zakon, ka-kršen je sedaj, ne daje zadostnega varstva glede na volilno svobodo, je to krivda klerikalne deželnozborske večine, ki je skovala ta skandalozni volilni red za Ljubljano. Sicer je pa tako jasno, da je to samo zvonjenje po toči. Faktum je, da je bil volilni red za Ljubljano prirojen izključno le v korist klerikalni stranki, ki je upala na zmago, a se je pošteno vrezala. Faktum je tudi, da je napredna dele-gacija v občinskem svetu enoglasno odklonila ta famozni volilni red in zato nosijo odgovornost klerikalci sa-mi in njih zavezniki Nemci. Če sedaj „Slovenec“ napoveduje, da se bo že v januarjem zasedanju kranjskega deželnega zbora stavljal predlog, da se zakon primerno izpremeni in v tem oziru izpopolni, je to stvar klerikalcev samih, ki imajo absolutno večino. Po-pravljati bodo morali samo svoje na-pake in ne drugih.

Že groze „Slovenec“ napovedu-je, da gre ljubljanski občinski svet zopetni perijodi največjih kriz nasproti. Dobro razumemo to stvar. Klerikalci hočejo še v naprej teptati Ljub-ljansko avtonomijo in doseči zopetni razpust. Ni jim dovolj, da se celih 15 mesecev občinski svet radi njih skan-dalozne zlobnosti ni mogel konstitui-rati, ovirati hočejo tudi sedaj njegovo delovanje. Radovedni smo kaj bodo rekli b temu klerikalni volilci v Ljubljani, ki istotako trpe kakor na-prednjaki. Če imajo le količjak razu-

ma, morajo zahtevati odločno, da njih zaupniki, katere so poslali v občinski svet, ne bodo ovirali dela občinskega sveta. Klerikalci in njih zavezniki Nemci bodo najbrže vzpizorili obstruk-cijo in skušali na ta način zopet do-seči razpust občinskega sveta. Proti taki nezasišaniosti bi morala protesti-rati vsa Ljubljana in pokazati, da ni-kakor ni voljna prenašati klerikalnega terorizma in brezplodne nagajivosti.

Seveda. Kar je klerikalcem dovo-ljeno, to ni naprednjakom. Kar uga-njajo klerikalci, tega ne smejo napred-njaki. Če izrabljajo klerikalci svojo moč, to ni dovoljeno naprednjakom. V deželnem zboru kranjskem imajo, kakor znano, klerikalci večino nad vsemi drugimi strankami. Naprednja-kom je dobro znano, da so klerikalci znali izrabiti to svojo premoč v de-želnem zboru tako imenitno, kakor nihče drugi poprej. Sklenili so celo vrsto najskandaloznejših zakonov, ki so bili skoro vsi naperjeni proti Ljub-ljani. Klerikalna parola v deželnem zboru je: Brezobzirno izrabljanje ve-činske nadvlade. — Poglejmo sedaj na ljubljanski občinski svet. Večino imajo naprednjaki, ki imajo zato tudi sveto pravico, da ščitijo v prvi vrsti naprednjake. Ne vemo še sicer, kako bo postopala napredna večina proti združeni manjšini, značilno je le dej-stvo, da si klerikalci odločno prepove-dujejo nadvlado. Kar je njim dovolje-no v deželnem zborni to naprednja-kom ni dovoljeno v ljubljanskem ob-činskem svetu. Mi smo sicer prepri-čani, da napredna večina ne bo izrabljala svoje moči, nikakor pa se-veda ne bi bili zadovoljni s tem, da bi delala tlako klerikalno-nemški manjšini.

Po porazu. Klerikalci so silno poparjeni, ker je upravno sodišče na Dunaju zavrnilo njih pritožbo glede veljavnosti občinskih volitev v Ljub-ljani. Sram jih je, da so tako sramot-no pogoreli in zato molče o porazu, kakor grob. Seveda! pod Laschanom se jim je jako dobro godilo; to bo sedaj nehalo. Naberajmo so na škodo ljubljanskih davkoplačevalcev cel kup podpor za svoja strankarska društva in tako odžrli podpore naprednim dru-štvom. Laschan sedaj v najkrajšem času zapusti svoje mesto in klerikalci bodo imeli priliko pokazati svojo lju-bezen in skrb za Ljubljance, o ka-teri so vedno tako vpili. Občinski svet bo imel dela čez glavo; rešiti bo mo-ral jako važna vprašanja, katerih re-šitev so klerikalci iz same zlobnosti dosedaj preprečili. Bomo videli, kaj bodo ukrenili ti junaki.

Spodnje šišenske občinske vo-litve pred sodiščem. Proti izidu ob-činskih volitev v Sp. Šiški izžili so klerikalci in Nemci skupno rekurz. V rekurzu, katerega sta podpisala od klerikalne strani uradnik „Vzajemno podpornega društva v Ljubljani“ Orehek od nemške strani pa Rudolf Oro-szy — kateri je pred sodiščem trdil, da slovensko ne razume — predbaci-valo se je naprednjaku g. Ivan Bur-garju, tovarnarju v Spodnji Šiški, da je od neke volilke s grožnjami izsilil volilno pooblastilo. Seveda g. Burgar-ju to ni bilo všeč, vsled česar je vlo-žil proti imenovanima tožbo radi za-ljenja časti. Razprava je v jasni luči pokazala, kako znajo klerikalci in Nemci lagati. Vse zaslišane priče so zani-kale, da bi g. Burger storil v rekurzu mu predbacično dejanje. Za plačilo tega obrekanja dobila sta Orehek in Oroszy danes plačilo pred sodiščem. Oba sta bila obsojena in sicer vsak na štiri dni zaporu ali pa v plačilo globe po 40 K. Upamo, da bo to de-želni vladi zadostovalo in bode sedaj od omenjenih dveh vlozeni rekurz pro-ti volitvam nemudoma rešila. Treba vsekako napraviti v občini Sp. Šiška red; v to je pa sedaj v prvi vrsti po-klicana deželna vlada, da ne bode še nadalje rešitve rekurza zavlačevala.

Zelo lepo. Vodstvo ljubljanske mestne policije je poslalo pred par dnevi, kakor je znano, analogno no-tico uredništvu „Slov. Naroda“ in „Slovenca“ proti „Jutru“ notica v „Slovencu“ je imela pa še dostavek, ki je bil pa tudi napisan na policiji in v katerem se napadajo nekateri magistratni uradniki, v prvi vrsti mestni tržni nadzornik in deželni po-slanec g. Adolf Ribnikar, kateremu se očitajo dejanja, ki jih nikdar ni zakri-til. Po „Slovencu“ je sedaj to priob-čilo tudi „Grazer Tagblatt“ in tako so postali naši mestni policijski uradniki tudi sotrudniki tega „čednega“ nem-škega lista, ker mu dajejo material — neresničen, seveda — proti slo-venskim naprednim uradnikom. In vendar se gotovo še najdejo ljudje, ki bodo rekli, da je Jančigaj napred-njak. Lauter pa zaveden Slovenec! Je res že skrajni čas, da naprednjaki spregledajo in obračunajo z ljudmi, ki jih hočejo imeti — za norce.

Mestna policija ljubljanska bi se res morala malo modernizirati. Začeti bi se moralo, seveda, pri gla-vah, ker stražnikom se ne more ničesar očitati, oni za svojo bedno plačo izvršujejo svojo težko službo vestno

in natančno, ali vodstvo je slabo, o tem je prepričana cela Ljubljana.

Ljubljanski šolski nadzornik Mayer grozi baje, da bo letos še bolj šikaniral napredno učiteljstvo. A Ljub-ljansko napredno učiteljstvo se nje-govih groženj ne boji in stopa preko Mayerja po svoji poti naprej. Svetujmo pa možu, ki je že toliko kozlov ustrelil, naj neha s tem svojim špor-tom, ker je ljubljansko učiteljstvo do grla sito njegovih kozolcev, ki jih preobrača na šolskem polju. Ako ne bo zadostovalo to, govorili bomo tudi mi in če bo treba, še malo več kakor „Učit. Tovarš“. Za zavoženo ljubljansko šolstvo bi bil pač že skrajni čas, da pošlje deželni šolski svet Mayerja v pokoj ali ga pa nastavi za učitelja v razredu za bečce na Prulah, saj je za tak poduk najboljše kvalificiran.

„Katehet danes na srednji šoli navadno ni nič drugega, nego od vlade plačan denuncijant“ je pred leti na nekem shodu v Pragi dejal prof. Masaryk. Ko so ga potem kate-hejte tožili, je bil oproščen, in potem je izdal znano brošuro „Zrcalo kate-hetom“, kjer popisuje najgorostnejše slučaje denuncijantstva in drugega „vzgojnega delovanja“ katehetov na Češkem. No, ko bi poznal Masaryk nekatere katehete na naših srednjih šolah! Recimo Pečjaka na II. državni gimnaziji, Svetjino na I. državni gimna-ziji v Ljubljani, Azmana v Novem mestu, Perneta v Kranju itd. Posebno Svetina postaja vsak dan fanatičnejši in ima od dne do dne grše manire. Svoje čase je spadal med najzmernej-še klerikalce, danes pa je med naj-bolj divjimi. Njegova maščevalnost ne pozna nobenih mej, kar se je v zad-njem času pogosto pokazalo. Mož si pa izkuša vzgojiti med dijaki denun-cijante, in to nele proti sotovaršem, ampak tudi proti profesorjem samim. Tako je zadnjič izpraševal nekega dijaka, ki v „Domovini“ dobiva hra-no, kaj vse govori in dela v „Domovi-ni“ profesor J., ki vodi tam nad-zorstvo. Očividno je katehet Svetina proti profesorju J. hotel dobiti kaj materiala, da bi ga mogel denuncii-rati. Dijaku se je seveda katehetovo vprašanje zagnusilo in ni ničesar od-govoril. — Gospod katehet Svetina, ali se spominjate znanih nemških verzov: Der grösste Schuft im gan-zen Land, das ist und bleibt der Denunciant! Kako morete zagovarjati svoje navajanje dijakov k denuncijant-stvu? Ali hočete res na vsak način dokazati, da se denuncijantstvo katoli-škega srednješolskega kateheta tako drži kakor srajca telesa in primesti nov dokaz za resničnost gori citirane-ga Masarykovega izreka?

Naša umetniška čukarija je bila z izjavo g. Jakopiča, ki so jo pred par dnevi prinesli vsi listi, prav v živo za-deta, kajti samo ona je to bila, ki je trosila okoli one lažnjive vesti. Naša umetniška čukarija namreč dobro ve, da Jakopiča kot umetnika nikakor ne more uničiti, zato ga je hotela obla-titi z drugačnimi obrekovanji. Spustila je pa zdaj po tej izjavi v svojem „Leib-žurnalu“ iz Kopitarjeve ulice nekako umetniško čukarijo, ki kaže vso nje-no čukarsko puhloglavost, s katero se niti ne izplača polemizirati. — Sicer bodo pa naši javnosti prav kmalu po-stali znani ti gospodje, ki se tako do-bro spoznajo na izpodmikanje stolčkov, ki se tako ogrevajo za tirolske „Herr-gottschnitzlerje“, ki kažejo nenavadno veliko spretnost v grdem denunciranju in zahrbtnem rovarjenju, pa zelo maj-hno v umetniških pojmi. In takrat bo naša javnost — strmela nad to umet-niško čukarijo in še bolj nad njenimi reprezentanti.

Celjska okoliška občina v ne-varnosli. Največja spodnještajerska slovenska občina, to je celjska oko-liška občina, je v nevarnosti, da pade pri sedanjih volitvah, ki se vrše v ponedeljek in torek v nemške roke. Kakor zatrjujejo nemški listi, je nem-škutarska zmaga v prvem razredu za-gotovljena, ker imajo Nemci nad dve tretjini glasov. Nemci upajo tudi na zmago v drugem razredu, kjer imajo baje enako število volilcev kakor zdru-ženi slovenski stranki. Nemci mrzlično razvijajo svojo agitacijo in izvršujejo naravnost strašen terorizem. Nevarnost je v resnici zelo velika, ako se Slo-venci vsi do zadnjega ne udeležijo teh tako važnih volitev. Pričakujemo, da ne bo med nami izdajalcev, kajti v tem slučaju je slovenska zmaga za-gotovljena. Rezultat volitev v celjski okoliški občini je za Slovence veli-kanskega pomena. Faktum je namreč, da bi celjski Nemci jako radi priko-pili okoliško občino mestu, a tega dosedaj le radi tega niso mogli sto-riti, ker občina, ki je bila dosedaj v slovenskih rokah, v to ni hotela pri-voliti. Zatorej slovenski volilci vsi na krov!

Smodnik ni za otroke! Pretekli petek so prepuščili starši 14 letnega sinčka Franceta Gregorja v Podgorici samega doma, da bi čuval svojo mlajšo sestro. Ko so starši odšli, je vzel z omare smodnika, ga stresel v sobi na tla in prižgal; pri tem pa se je opeknel po desni roki, njegova pet-

letna sestra Frančiška pa je zado-bila po licu take opekline, da so jo morali odpeljati v deželno bolnišnico.

Samomor ali umor? Dne 16 t. m. so našli v nekem gozdu pri Ve-trinju v celovski okolici okostje ne-kega 22 do 35 letnega moža. Iz ostankov obleke, ki je bila kupljena v Ljubljani, se da sklepati, da je bil pokojnik iz Ljubljane in je bil iz boljših krogov. V gozdu je moral le-zati že vsaj od letošnje pomladi. Do-gnano še ni, ali je bil pokojnik umorjen ali je izvršil samomor.

Nesreča na lovu. Na lovu v Zaklancu, sodni okraj Vrhnika, je neki lovec po nesreči obstrlel 41 letnega posestnikovega sina Janeza Fajdiga iz Zaklanca. Poškodoval mu je nogo ta-ko težko, da so ga morali peljati v deželno bolnišnico.

Bajonet je ukradel. Dne 19. t. m. je poplaval več fantov v neki gostilni v Medvodah pri eni mizi, pri drugi pa je sedel nek infanterist. Ko se je ta za trenutek odstranil iz sobe, mu je eden od fantov ukradel bajonet, ki je na jermenu visel na stolu. Tatu so kmalu dobili; je samski tovarniški delavec iz Svetja. Bajonet je skril v slamo doma.

Pocenl vožnja. Preteklo nedeljo okoli 10. ure po noči je prišlo več vinjenih fantov v hlev posestnice Iva-ne Pečnikovce v Dravljah; vzeli so brez njene vednosti 360 K vrednega konja z vso opremo in so ga vpregli v koleselj, ki so ga vzeli iz šupe po-sestnice Ivane Babnikovce, nato pa so se odpeljali proti St. Vidu, odtod proti Savi in po Dunajski cesti v Ljubljano, in slednjic čez Šiško v Dravljah nazaj. Vožnja je trajala cele 4 ure. V Dravljah so postavili konja vsega premo-čenega in blatnega v hlev, koleselj pa z zlomljenim ojesom v šupo. Konj zaradi prehudega napora nekaj časa sploh ne bo za rabo.

O, te ženske! V neki gostilni na Resljevi cesti so se steple natakrice zaradi moških, brez katerih ženske ne morejo živeti. Ko so jih potisnili iz gostilne, so nadaljevale na dvorišču svoj pretep.

Kolo je ukradel. Iz neke veže v Wolfvici ulici je v sredo zvečer ukra-del neki tat kolo „Helical Premier“, črno lakirano.

Nezgođe. Posestnikovega sina Ja-neza Kopača v Mednem, občina St. Vid pri Ljubljani, je dne 15. t. m. doma pritisnil voz k steni in ga ne-varno poškodoval na levem očesu. — Stiriletni sin mizarskega pomočnika Franc Kolman iz Brega, občina Brez-nica, se je te dni igral doma s prazno steklenico, ki jo je nazadnje razbil ob kamnu. Pri tem mu je padel drobec stekla v desno oko in mu ga je ne-varno poškodoval. — V Brezovici pri Ljubljani je te dni padel dveletni ko-čarjev sin Anton Bokavšek s peči in si je zlomil levo nogo.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rožni dolini priredi v nedeljo dne 26 no-vembra v gostilni pri Gašperlinu za-baven večer s petjem in igro „Štirje rekruti“. Pričakovati je obilne ude-ležbe. Vstop prost. Začetek ob 7. uri zvečer.

„Ideal“. Danes specialni večer s krasnimi slikami. Senzacijska drama „Sanje igralca“ in dve velekomični sliki „Luka snubi Rozalijo“ in „Maks ozdravlja“. — V soboto garantirano najboljša vseh dosedaj kazanih slik, detektivska privlačnost „Dr. Gar el Hama, orientalec“. — V torek „Gore-ča nagnjenja“, film iz serije Aste Nielsen. — Pripravlja se „Maščevalec svoje časti“.

Književnost in umetnost.

Iz pisarne slovenskega gleda-lišč. V soboto zvečer se je pojeta vzorno nastudirani operi „Suzanina tajnost“ in „Ksenija“ (za nepar abo-nente). — V nedeljo popoldne ob 3 uri na mnogostransko zahtevanje pri zelo znižani vstopnini najnovejša opereta „Srmežljiva Suzana“ (za lože par); zvečer ob pol 8 uri velika Smetanova komična opera „Prodana nevesta“ (izven abonnementa); (za lože par) z gospo Aninko Kram-perovo, bivšim članom opere če-škega narodnega gledališča v Brnu. Tudi na odru deželnega gledališča v Zagrebu je pela gospa A. Kramperova glavno vlogo, Marinko, z največjim z največjim uspehom. Na nedeljsko predstavo opozarjamo zlasti prijatelje gledališča na deželi, ker si morejo ogledati istega dne velezbavno ope-reto in krasno opero. Sedeže si mo-rejo rezervirati pri gospej A. Češar-kovi, gledališki blagajničarki v Selen-burgovi ulici z dopisnico.

Dramatično društvo v Mari-boru poroča, da se je moralo Tolsto-jevo slavlje s predstavo „Vstajenje“ preložiti na nedoločen čas. Komisija je namreč našla pri novih napravah nekaj nedostatkov, ki se morajo od-praviti, predno se sme uporabiti dvo-rana. Kedaj se otvori sezona, bomo pravočasno poročali. Ob enem jav-ljamo, da je pomotoma izostalo v liste poslano poročilo, da se predstava 19. t. m. ne vrši in ne zadene društva krivda, da so prišli nekateri zastoj v Maribor. Odbor.

Iz mojih zapiskov.

Uradna tajnost je reč, ki jo po-znajo tudi pri ljubljanski mestni poli-ciji in ko je reklo „Jutro“ svoječasno, da je Lauter neumen, je ta sklical takoj vse policijske stražnike na ra-port, postavil jih je v vrsto in jim je napravil pridigo o čuvanju uradnih tajnosti, česar oni baje ne delajo, ker sicer ne bi bil on zopet v „Jut-u“.

Stažniki so molčali in poslušali, izprašujoč vsak svojo vest, po raportu si je pa vsak kupil za 6 vinarjev „Ju-tro“, da bi videl, kaj je tam napisano o Lauterju. Bilo je napisano, da je Lauter neumen in vsi stražniki so se-daj vedeli, da je Lauterjeva neumnost — uradna tajnost, ki je nobeden pod nobeno ceno ne sme izdati.

Čudno, policijski stražniki čuvajo uradno tajnost, da je Lauter neumen, skrito v najskrivnejšem kotičku svojih možgan in vendar ve cela Ljubljana, da Lauter — ni pameten.

Sedaj pa preiskujejo pri policiji novo kršitev discipline, iščejo onega grešnika, ki je policijo z znano notico v „Jutru“ tako blamiral, ko je rekel, da je ime onega, ki je v imenu „Ju-tra“ žugal policiji z napadi, na razpo-lago, sedaj ga pa ne more imenovati, ker tega človeka — ni. No, ako Lau-ter in Jančigaj izsledita tega človeka, gorje mu!

Sicer pa se mora čudno zdeti vsakemu človeku, da se dobi v Ljub-ljani tako korajžnih ljudi, ki si upajo žugati policiji z napadi in vendar ne dobijo brezplačnega stanovanja v „Ho-tel Magistat“! Prokletu mora biti ta policija strahopetna in za nič!

Ne, tega pa menda nikjer ni, sa-mo v Ljubljani se more zgoditi, du-nekdo nezakovan žuga z napadi — pomislite! — sami policiji, ki si ne upa storiti drugega kot izjaviti, da ima ime na razpolago, ko se jo pa vpraša po imenu, molči kot grob, ker je najbrže tudi to — uradna tajnost! Detektiv.

Gora Sinaj

ima postati drugi Gibraltar, ta novica je vzbudila povsod veliko pozornost, to predvsem zaradi turško italijanske vojne v Tripolitaniji. Novica je prišla iz Egipta. Egiptovska vlada namerava goro Sinaj napraviti za gorsko trdnjavo, kakor je Gibraltar, da bi bila odstranjena negotovost na pol-otoku Sinaj s trajno posad-ko. V resnici gre seveda za to, dobiti na tem važnem kraju, ki je kakor ustvarjen za predstražo Sueškega pre-kopa, zanesljivo vojaško toč-ko, odkoder bi bilo mogoče nadzirati ves promet v Sue-škem prekopu. — Zelo vzne-mirljiva je vest, da sta se prikazali dve laški bojni ladji v bližini Sinajskega polotoka in sta bombardirali vzhodno ležeče arabsko mesto Akaba in sta ga deloma razrušili. Če je ta laški korak naper-jen proti angleškim načrtom, se še ne ve. Na vsak način je pa nevarno operirati na tem kraju, ki od vojske do-slej še ni bil dotaknjen, kaj-ti zelo lahko bi nastala važ-na diferenca med Anglijo in Italijo.

Naročajte in kupujte „JUTRO!“
Izvod samo po 6 vinarjev.

Pri tvrdki
Maček & Comp.
na Franca Jožefa cesti
v bližini glavne pošte, dobite po najnižji ceni največjo izbero
izgotovljene obleke.

Trgovec ali obrtnik
mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega podjetja in vsak trgovec ali obrtnik,
ki noče biti skrit
samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce iz vseh delov mesta in tudi z dežele,
bo inseriral v „Jutru“
ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

Poziv!

Na vseh svetnikov dan, 1. novembra zjutraj ob treh je bilo ukra- denih s poštne voze med Rudolfovem in Metliko 10.000 K. V zadevi bi vedela gotovo kaj povedati okoli 25 let stara ženska, ki je tisto jutro pri odhodu pošte stala ob kraju mostu čez Krko in imela na zi- dani ograji culico, košaro ali zavoj. Bila je morda kaka služkinja, ki je tisto jutro zapuščala službo ali pa je šla kam v kako novo službo. Na glavi je imela ruto.

Občinstvo se prosi, da naznani podpisanemu sodišču služkinje, osobito iz Rudolfovega in okolice, pa tudi drugod, ki so dne 31. okt. ali 1. novembra zapustile službo in da naznani vsak slučaj, če bi kaka sumljiva oseba menjala bankovec za 1000 K, in če je kaka taka ženska z rumeno naglavno ruto odšla v Zagreb ali v Reko (Sušak).

C. kr. okrajna sodnija v Rudolfovem, odd. IV.,
dne 18. novembra 1911.

Laška in dunajska
KUHINJA
nasproti glavne pošte
Od danes naprej polenovke. Okusne morske ribe se oddajo tudi ven po nizki ceni. Dobra kuhinja pod dobro znanim kuharjem Sonatto. Postrežba točna in solidna. Za obilen obisk se priporoča
Marija Petrič.

Kupujte enajporejše
pisane stroje:

UNDERWOOD

all
SMITH & BROS

Ceniki in razkazovanje brez-
plačno.

THE REX CO.

Ljubljana, Šelenburgova ul. 7.

Slovenci darujte za „So-
kolski dom“ v Borovljah.

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar,
vpeljalec strelovodov ter in-
:: stalater vodovodov ::

LJUBLJANA

Poljanska cesta št. 8.

Priporoča se p. n. občinstvu
za izvrševanje vsakršnih kle-
parskih del ter pokrivanje streh
z angleškim, francoskim in tu-
zemskim škrljem, z

asbest - cementnim škrljem
(Eternit) patent Hatzeloh,
z izbočeno in plečnato opoko,
lesno - cementno in strečno
opoko.

Vsa stavbinska in galanterijska,
kleparska dela v priznane so-
lidi izvršiti.

Poprave točno in ceno.

Proračuni brezplačno in
poštne preste.

**Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!**

Za jesen in zimo:

Bluze, spodnja krila, hišne halje, pletene jopice, zimsko
perilo, rokavice, kožuhovine, dežnike, moderce in vse
moderne nakitne predmete. Damske klobuke in čepice
kakor tudi za otroke. Vse športne predmete.

V oddelku za gospode:

Klobuki, cilindri, čepice, kravate, zimsko perilo, roka-
vice, dežniki, palice, pleteni telovniki, kakor tudi vedno
najnovejše potrebščine za gospode.

Modna in športna trgovina P. Magdič, Ljubljana
nasproti glavne pošte.

Velike okasijske cene!

Konfekcije za dame in deklice ter narejenih
oblek in raglanov za gospode in dečke.
Ogromna izbira najnovejših komadov v vseh
najmodernejših barvah in krojih.
Cene brez konkurence.

Angleško skladišče oblek
O. BERNATOVICH
Ljubljana, Mestni trg 5

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh
mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1016
milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najrazumnostnejših kombina-
cijah pod take ugodni pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.
Vsa čista dobička se razdeljuje zavara-
vancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2.495.719—.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 108.356.360-53.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko - narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarno so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopje in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.
Škode canjuje takoj in najkvalitetneje.
Uživa najboljši slovenski, koder posluje.
Dovoljuje in izplačuje dobička istočasno
podpora v nesreči in občinskih
namene.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v t-
iskarske in knjižniške stroške spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo
Musikalije.
Telefonska številka 118.

Najmodernejšee črke
Litografija.
Poštne številke št. 78.307.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
K 8.000.000. K 800.000.

Stritarjeva ulica številka 2, (lastna hiša)

Za žrebanje dne 1. decembra 1911 priporočamo promese drž. srečk iz l. 1864. Glav. dob. K 300.000—, Cele K 36—, pol K 18-50.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.